
De Traktaten over Oprechtheid
Uit de Reeks van de Risale-i Nur

علم

Lucide Inkt
Kerspellaan 12
7824 JG Emmen
www.lucideinkt.nl
info@lucideinkt.nl

Eerste druk in 2012

ISBN: 978-94-91457-01-2

Druk en Samenstelling:
Pasifik Ofset
+ 90 212 412 17 77 Istanbul Turkije

Uit de Reeks van de Risale-i Nur

DE TRAKTATEN OVER OPRECHTHEID

Emmen 2012

Voorwoord

De Risale-i Nur is een boekenreeks die geschreven is door de Islamitische geleerde **Said Nursî** رضي الله عنه. Deze boekenreeks bestaat uit twaalf boeken, waaronder: **de Woorden** (bestaande uit 33 woorden), **de Brieven** (bestaande uit 33 brieven), **de Flitsen** (bestaande uit 33 flitsen) en **de Lichtstralen** (bestaande uit 15 lichtstralen). In elk van deze 33 woorden, brieven, flitsen of 15 lichtstralen wordt een religieus onderwerp uiteengezet.

Dit is een poging om '**de Traktaten over Oprechtheid**' uit **de reeks van de Risale-i Nur** te vertalen. Wij hebben ons best gedaan om ons zoveel mogelijk te houden aan de stijl die gebruikt wordt in het originele exemplaar. We hebben daarbij niet alleen rekening gehouden met taalkundige aspecten, maar ook met het vloeiende karakter van de brontekst. Mochten er onduidelijkheden of fouten in de vertaling voorkomen, dan is dat te wijten aan de gebreken van de vertalers. Enkele gedeeltes kunnen ingewikkeld overkomen. Echter, naarmate men het vaker leest, zal met Gods verlof de boodschap helder worden.

Dit boek is vertaald door een non-profitorganisatie. Daarom vragen wij de lezers om smeekbeden te verrichten voor de vertalers en de leden van de organisatie, opdat wij in de toekomst meer en betere vertalingen mogen leveren.

Moge ALLAH dit traktaat vele diensten doen verlenen en de vertalers, de broeders die een bijdrage hebben geleverd aan de vertaling, de lezers, de Nur-studenten en de volgelingen van Mohammed ﷺ vergeven en zegenen.

Mogen onze meester Mohammed ﷺ, zijn afstammelingen en zijn metgezellen zoveel vrede en zegeningen ontvangen als het aantal letters van dit boek, als het aantal sterren in de hemelen en als het aantal atomen in het bestaan. Amîn, amîn, amîn.

De vertalers

Inhoud

De Twintigste Flits

Aangaande Oprechtheid

*Dit traktaat zou het Eerste Punt van de **Vijf Punten** uit de **Tweede Kwestie** van de **Zeven Kwesties** uit de **Zeventiende Notatie** van de **Zeventiende Flits** worden, maar is vanwege zijn waarde de **Twintigste Flits** geworden.*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ[1]

Het vers:

اِنَّٓا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهِ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ اَلاَ لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَا لِصُ[2]

en de overlevering:

هَلَكَ النَّاسُ اِلاَّ الْعَا لِمُونَ وَهَلَكَ الْعَالِمُونَ اِلاَّ الْعَامِلُونَ وَ هَلَكَ الْعَامِلُونَ اِلاَّ الْمُخْلِصُونَ وَالْمُخْلِصُونَ عَلٰى خَطَرٍ عَظِيمٍ[3]

---

1 “In de naam van ALLAH, de Barmhartige, de Genadevolle.”
2 “Voorwaar, Wij hebben jou het Boek met waarheid gezonden, dien ALLAH, beleid Zijn religie oprecht. Weet dat de oprechte religie enkel ALLAH toebehoort.” - De Heilige Qur’an, 39:2-3
3 “De mensheid is verdoemd, behalve de geleerden; de geleerden zijn verdoemd, behalve de praktiserende; de praktiserende zijn verdoemd, behalve de oprechte; en de oprechte bevinden zich in groot gevaar.”

tonen beide aan dat oprechtheid van fundamenteel belang is voor de Islam.
Wij zullen slechts **vijf punten** uit de ontelbare sententiën omtrent dit onderwerp bondig uiteenzetten.

Waarschuwing

Deze gezegende stad Isparta bevat een fraaie lotsbeschikking die aanspoort tot dankbetuiging, want in vergelijking met andere plaatsen is er geen onenigheid in de vorm van rivaliteit te bemerken tussen de Godvrezende, soefistische en geleerde volkeren. Al ontbreken de benodigde ware liefde en eendracht, verderfelijke verdeeldheid en rivaliteit zijn evenzeer absent.

Het Eerste Punt

Een belangrijke en aangrijpende vraag: waarom twisten geleerden, soefi's en religieuzen – bestaande uit rechtschapen en welwillende volken – competitief onderling, terwijl aardsgezinde en onachtzame volken, en zelfs het dwaalvolk en de huichelaars, eenheid vormen zonder rivaliteit? Het welwillende volk heeft recht op eendracht, huichelaars verdienen verdeeldheid. Waarom is dan dit recht op hen en dat onrecht op ons terechtgekomen?

Het Antwoord: wij zullen zeven van de vele redenen achter deze ellendige, catastrofale crisis die het zorgzame volk tot huilen brengt bondig uiteenzetten.

De eerste reden

Onenigheid onder het rechtschapen volk is niet gebaseerd op onwaarheden, evenmin als eendracht onder het onachtzame volk op waarheden gebaseerd is. Menigten, groepen en gemeenschappen bestaande uit aardsgezinde, politiekgerichte, gediplomeerde en dergelijke mensen meer, die binnen sociale kringen belast zijn met een vaste taak en specifieke dienst, bekleden vastgestelde en gecategoriseerde functies. Ook is de materiële vergoeding welke zij ter compensatie van hun taken in de vorm van loon ontvangen, evenals hun immateriële vergoeding welke zij omwille van ambitie, eer en glorie in de vorm van publieke-

lijke aandacht[4] ontvangen, op voorhand vastgesteld en gecategoriseerd. Er is geen participatie die dermate sterk is om hinder, conflict of rivaliteit te veroorzaken. Daarom kunnen zij onderling eenheid vormen, hoe slecht de weg die zij bewandelen ook mag zijn.

Wat betreft religieuzen, geleerden en soefi's: elke taak van een ieder onder hen heeft betrekking op de maatschappij. Daarnaast is hun directe vergoeding niet gespecificeerd en vastgesteld, net zo min als hun aandeel in sociale status, populariteit en erkenning is vastgesteld. Velen stellen zich kandidaat voor één positie. Menig hand kan zich strekken naar zowel iedere materiële als immateriële vergoeding. Vanuit dat aspect kunnen hinder en rivaliteit ontwaken, waardoor welwillendheid omslaat tot huichelarij en eendracht tot onenigheid.

---

4 Populariteit hoort niet gevraagd te worden, soms wordt die aangeboden. Mocht het verkregen worden, dan hoort men er niet van te genieten. Als er van genoten wordt, verdwijnt oprechtheid en ontwaakt pronkzucht. Wat betreft populariteit omwille van roem en eerbied: dit is geen vergoeding of verdienste, maar de oorzaak tot berisping en bestraffing vanwege onoprechtheid. Waarlijk, een gering genot afkomstig van populariteit, roem en eerbied schaadt de essentie van vrome daden, bestaande uit oprechtheid, en gaat mee tot de poorten van het graf. Als tegenreactie neemt het aan de andere zijde van het graf een onaangename vorm aan door middel van torment. Daarom hoort populariteit niet gewenst, maar gevreesd en vermeden te worden. Mogen de oren suizen van gloriejagers en hen die roem en eerbied nastreven.

Voorwaar, het geneesmiddel en medicijn van deze kwalijke ziekte is oprechtheid. Met de onderstaande punten kan oprechtheid behaald worden:

- Rechtschapenheid boven genotzucht prefereren.
- De strevens van gerechtigheid doen triomferen over de strevens van het ego en hoogmoed.
- Het geheim welk het vers [5]اِنْ اَجْرِىَ اِلاَّ عَلَى اللّٰهِ herbergt, verinnerlijken om onafhankelijk te worden van materiële en immateriële vergoedingen van mensen[6].

---

5 "Mijn vergoeding rust enkel bij ALLAH." - de Heilige Qur'an, 34:47

6 Het opofferingsgezinde attribuut van de gezellen der profeet dat gehonoreerd wordt met Qur'anische glorificatie als leidraad nemen; oftewel, anderen boven jezelf de voorkeur geven in het aanvaarden van giften en liefdadigheden; materieel profijt ter compensatie voor religieuze diensten, zonder te vragen of wensen, slechts zien als een Goddelijke gift zonder behoeftigheid te tonen jegens mensen en niet aannemen als compensatie voor religieuze diensten. Want ter compensatie voor religieuze diensten hoort er niets gewenst te worden op aarde, opdat oprechtheid niet verloren gaat. Echter, dergelijke dienaren hebben er recht op dat moslims hen in hun loon voorzien. Ook hebben zij recht op aalmoezen. Doch, dit hoort niet gevraagd maar gegeven te worden. Mocht het verkregen worden, hoort er niet "Dit is de vergoeding voor mijn dienst" gezegd te worden. Door op een zo tevreden mogelijke wijze anderen die waardiger zijn boven jezelf te prefereren, kan men met het verinnerlijken van het geheim dat schuilt in het vers: وَيُؤْثِرُونَ عَلَٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ["En zij prefereren anderen boven henzelf, al bevinden zij zich zelf in behoeftigheid." - de Heilige Qur'an, 59:9] gered worden van deze ellendige ziekte en oprechtheid behalen.

- Het geheim welk het vers وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلاَّ الْبَلَاغُ[7] herbergt, verinnerlijken en beseffen dat aspecten met betrekking tot het behalen van erkenning, resultaat en populariteit tot de taken en gunsten van de Hoogste Gerechtigde behoren, welke niet vallen onder, en benodigd zijn voor, de taken waar men verantwoordelijk voor is.

Anders gaat oprechtheid verloren.

De tweede reden

Laaghartigheid leidt het dwaalvolk tot eendracht; trots leidt het rechtgeleide volk tot onenigheid. Oftewel, omdat aardsgezinde en afgedwaalde mensen, alias het onachtzame volk, zich niet berusten op gerechtigheid en waarheid, zijn zij zwak en laaghartig. Gedwongen door die zwakte hebben zij de behoefte aan het vinden van kracht. Vanwege deze behoefte klampen zij zich vurig vast aan andermans hulp en coöperatie. Al leidt hun pad naar dwaling, alsnog handhaven zij hun eendracht. Zulke mensen vinden vrijwel een gerechtigheid in hun onrecht, een oprechtheid in hun dwaling, een religieuze binding in hun goddeloosheid en een saamhorigheid in hun huichelarij. Bijgevolg behalen zij succes, want innige oprechtheid zal niet vruchteloos blijven, al wordt ze naar het kwade

7 "En de profeet is slechts belast met het overdragen." - de Heilige Qur'an, 24:54

gewend. Waarlijk, al wat oprecht gewenst wordt, zal ALLAH verhoren[8].

Wat betreft de rechtgeleide, religieuze, geleerde en soefistische volkeren: omdat zij zich berusten op gerechtigheid en waarheid, en een ieder op het pad van gerechtigheid op zichzelf slechts Zijn Heer gedenkend en op Zijn steun vertrouwend voortgaat, bezitten zij geestelijk een trots die uit dat pad voortvloeit. Wanneer één van hen zich machteloos voelt, raadpleegt hij zijn Heer in plaats van anderen en vraagt redding van Hem. Vanwege uiteenlopende leerstelsels verneemt hij niet volledig de behoefte om coöperatie te voeren met iemand die zijn leerstelsel ogenschijnlijk tegenwerkt en kan de behoefte aan eendracht niet inzien. Mocht er daarenboven sprake zijn van egocentrisme en hoogmoed, dan zal er – mede doordat zo iemand zichzelf als de rechtmatige en zijn medestander als de onrechtmatige inbeeldt – ter vervanging van eendracht en liefde, onenigheid en rivaliteit tussen hen ontstaan. Aldus verliest hij oprechtheid, waarna zijn taak verloren gaat.

De enige manier om de ellendige gevolgen van deze akelige reden te vermijden, is door de volgende **negen bevelen** op te volgen.

8 Voorwaar, " مَنْ طَلَبَ وَجَدَّ وَجَدَ [wat innig gewenst wordt, zal verhoord worden]" is een feitelijk principe. Zijn omvang is wijd en zijn wijdte kan ook ons pad beslaan.

1. Positief voortgaan, oftewel handelen vanuit inspiratie die men haalt uit de liefde voor zijn eigen weg. Niet toestaan dat vijandigheid van andere partijen en externe kritiek invloed uitoefenen op je denkwijze en kennis, opdat energie daar niet aan verloren gaat.
2. Gedenken dat ieder leerstelsel binnen Islamitische kringen vele bindingspunten bezit welke als bronnen tot liefde, broederschap en eendracht dienen, om vervolgens eendracht voort te brengen.
3. De volgende gedragsregel als leidraad nemen: met als voorwaarde een andermans weg er niet bij te betrekken, heeft ieder aanhouder van een weg het recht om het volgende te uiten: "Mijn weg is gerechtigd" of "Mijn weg is het best". Anderzijds kunnen er geen uitingen gemaakt worden als "Slechts mijn weg is gerechtigd" of "Slechts mijn weg is goed", waardoor er naar de valsheid en lelijkheid van andermans weg verwezen wordt.
4. Gedenken dat eendracht met het rechtschapen volk de oorzaak is van Goddelijke steun en de bron is van religieuze trots.
5. Beseffen dat de krachtigste individuele weerstand bezwijkt tijdens de invasie van de ingenieuze geestelijke persoonlijkheid welke schuilgaat achter de groep die gevormd wordt door de coöperatie tussen de afgedwaalde en onrechtvaardige volkeren. Van daaruit een geestelijke persoonlijkheid vormen door middel van eendracht met het rechtschapen volk om zodoende gerechtigheid te behoeden voor die vreselijke geestelijke persoonlijkheid van dwaling.
6. De waarheid bevrijden van de stormaanval van verzinsels.
7. Afzien van egocentrisme en hoogmoed.
8. Misplaatste trots verlaten.
9. Afstand doen van nutteloze rivalistische gevoelens.

Met behulp van deze bevelen kan men oprechtheid verwerven en zijn taak waardig volbrengen[9].

De derde reden

De onenigheid onder het rechtschapen volk komt niet voort uit onbereidwilligheid of minheid, evenmin als de eendracht onder het dwaalvolk uit een hoge bereidwilligheid voortkomt. Integendeel, de onenigheid onder het rechtgeleide volk ontstaat door misbruik van hoge bereidwilligheid en de eendracht onder het dwaalvolk ontstaat door onmacht en behoeftigheid die voortkomt uit hun onbereidwilligheid.

Hetgeen het rechtgeleide volk aanspoort tot misbruik van hoge bereidwilligheid en bijgevolg tot on-

9 Er wordt zelfs in een authentieke overlevering verkondigd dat gedurende het einde der tijden de ware gelovigen onder de Christenen zich zullen verenigen met het Qur'anische volk om zo hun gedeelde vijand bestaande uit Goddelozen te weerstaan. Aldus horen de gelovige en waarachtige volkeren niet slechts met hun geloofsgenoten, geestverwanten en broeders een innige eendracht te vormen, maar hebben zelfs – tijdelijk de geschilpunten die leiden tot discussie en wrijving negerend – de behoefte aan eendracht met de ware religieuze geestelijken onder de Christenen jegens hun gedeelde vijand bestaande uit buitensporige ongelovigen.

enigheid en rivaliteit, komt voort uit hun gretigheid naar zegeningen, welke vanuit het hiernamaalsperspectief geldt als een prijzenswaardige eigenschap, en uit ontevredenheid over functies die gericht zijn op het hiernamaals. Oftewel, naar aanleiding van de gedachte: “Ik wil deze zegening verwerven. Ik wil deze mensen begeleiden. Ik wil dat zij naar mij luisteren.”, een competitieve houding aannemen tegen zijn naaste ware broeder aan wiens liefde, coöperatie, broederschap en hulp hij waarlijk behoefte heeft. Door gedachtes als: “Waarom bezoeken mijn studenten hem? Waarom heb ik niet zoveel studenten?” geeft hij zijn hoogmoed de gelegenheid om hem te doen onderwerpen aan de minne eigenschap “eerzucht”, waarna hij oprechtheid verliest en de deur naar pronkerij opent.

Voorwaar, het medicijn tegen dit tekort, deze wond en deze kwalijke geestelijke ziekte kan men vinden in de volgende leer:

Het welbehagen van de Hoogste Gerechtigde wordt verworven middels oprechtheid, niet met menig volgeling of tig prestaties. Omdat dergelijke aspecten tot Gods taken behoren, horen mensen er niet om te vragen; soms worden ze aangeboden. Waarlijk, soms kan een enkel woord de reden tot redding en bron van Gods welbehagen zijn. Het belang van kwantiteit hoort geen groot aandachtspunt te zijn. Want soms kan het begeleiden van een enkele man ALLAH net zo welbehagen als het begeleiden van duizend man.

Tevens impliceren oprechtheid en rechtschapenheid het voorstaan van al wat moslims bevordert, wie of wat de oorzaak ook moge zijn. Anderzijds zijn gedachten als: “Laat hen naar mij luisteren zodat ik zegeningen kan verwerven” een vorm van misleiding van het ego en hoogmoed.

O naar zegeningen gretige en over daden aangaande het hiernamaals ontevreden mens! Er verschenen enkele profeten عَلَيْهِمُ السَّلَامُ die ondanks dat zij op een gering aantal na geen volgelingen bezaten, alsnog de eindeloze verdiensten behaalden die in de heilige taak van profeetschap schuilen. Aldus wordt succes niet bepaald door menig volgeling. Succes wordt met het verwerven van Gods welbehagen behaald. Wie denk jij te mogen zijn dat jij met een dergelijke gretigheid je eigen taak vergeet door gedachtes als: “Laat iedereen gehoor geven aan mij!” en je met Gods taken bemoeit? Jou erkenning doen ondervinden en het volk tot jou wenden, is de taak van de Hoogste Gerechtigde. Vervul je taak en bemoei je niet met de taak van ALLAH.

Bovendien zijn mensen niet de enigen die naar gerechtigheid en waarheid luisteren en verkondigers ervan zegeningen doen verwerven. De bewuste schepselen van de Hoogste Gerechtigde hebben het universum overladen en het overal verlevendigd. Aangezien jij naar veel zegeningen verlangt, dien je oprechtheid als uitgangspunt te nemen en slechts Gods welbehagen te gedenken, opdat de luchtdeeltjes van de heilige woorden die uit jouw mond vloeien middels oprecht-

heid en een zuivere intentie tot leven komen, de oren van ontelbare bewuste schepselen binnentreden, hen verlichten en jou zegeningen doen verwerven. Want wanneer jij bijvoorbeeld اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ[10] zegt, wordt deze uitspraak met de wil van ALLAH in miljoenen grote en kleine vormen in de lucht geschreven. Omdat de Alwijze Wever futiliteit en verkwisting vermijdt, heeft Hij een ontelbaar aantal oren geschapen dat gehoor zal geven aan die talrijke heilige woorden. Als die woorden in de lucht middels oprechtheid en een zuivere intentie tot leven komen, zullen die als kostelijke vruchten de oren van spirituele wezens binnentreden. Als Gods welbehagen en oprechtheid die woorden in de lucht geen leven inblazen, zullen ze niet beluisterd worden. De zegening zal dan ook beperkt blijven tot de verbale uiting van de uitspraak. Mogen de oren suizen van de Hafizoen[11] die treuren om hun geringe aantal luisteraars vanwege de begrensde schoonheid van hun stem!

De vierde reden

De competitieve onenigheid onder het rechtgeleide volk ontstaat niet door het voorbijzien van gevolgen of kortzichtigheid, evenmin als de innige eendracht onder het dwaalvolk ontstaat door hun zorg om gevolgen of liberaliteit. Onder invloed van gerechtigheid en

10 “De lof behoort ALLAH toe.”

11 Noot van de vertalers: mensen die de hele Qur’an uit hun hoofd kennen.

waarheid laat het rechtgeleide volk zich niet overwinnen door de blinde gevoelens van het ego en houdt het toekomstperspectief van het hart en verstand als koers aan. Toch behoudt het die verheven positie niet omdat het zijn coördinatie en oprechtheid niet kan handhaven, waardoor het in onenigheid vervalt. Wat betreft het dwaalvolk: onder invloed van het ego en de lusten, geleid door de eisen van blinde en vooruitzichtloze gevoelens welke een gering voorhanden genot prefereren boven bergen aan toekomstige genietingen, vormt het onderling een intense eenheid op een innige wijze omwille van een direct profijt en een voorhanden genieting.

Waarlijk, ter wille van wereldse voorhanden genietingen en voordelen vormen harteloze genotzoekers een innige en solidaire eenheid. Omdat rechtgeleide volken zich met de edele principes van het hart en verstand wenden tot de vruchten en volmaaktheden die het hiernamaals toebehoren en de toekomst aanbelangen, kunnen zij met een gegronde koers, volmaakte oprechtheid en een uiterste opofferingsgezindheid een solidaire eenheid vormen. Desondanks kunnen zij zich niet bevrijden van hoogmoed. Dientengevolge gaat hun verheven krachtsbron die ontspruit uit eendracht ten onder aan extremisme en indolentie. Aldus vergaat oprechtheid. Buitendien zullen ook de taken die op het hiernamaals gericht zijn er onder lijden. Als gevolg kan Gods welbehagen niet gauw verworven worden.

De heling en genezing van deze ziekte bestaan uit de volgende principes:

- Trots zijn op een ieder die voortgaat op het gerechtigde pad op basis van het geheim achter اَلْحُبُّ فِى اللّٰهِ[12] , bewandelaars van dat pad volgen en de eer om imam te zijn aan hen overlaten.
- Mogelijk achten dat een ieder op het gerechtigde pad, zonder uitzonderingen, beter dan jijzelf kan zijn om af te zien van hoogmoed en oprechtheid te verwerven.
- Inzien dat de simpelste oprechte daad de voorkeur boven bergen aan onoprechte daden geniet, en zelfs dienstbaarheid boven de verantwoordelijkheid dragende en risicovolle leiderschapsfunctie prefereren.

Zodoende kan men genezen van die ziekte, oprechtheid verwerven en de taak die op het hiernamaals gericht is waardig volbrengen.

De vijfde reden

De onenigheid en onsaamhorigheid onder het rechtgeleide volk komt niet voort uit zwakte, evenmin als de sterke eendracht onder het dwaalvolk voortkomt uit kracht. Integendeel, de onenigheid onder de rechtgeleide mensen ontstaat door de kracht die zij halen uit hun steunpunt; hetgeen uit volmaakte overtuiging ontspruit. De eendracht onder de onachtzame en afgedwaalde volkeren komt voort uit zwakte en onmacht, verkregen door het gemis van een steunpunt in het hart. Want zwakkelingen vormen een sterke eenheid omdat zij behoefte hebben aan eendracht. Omdat krachtpatsers de behoefte aan eendracht niet zozeer vernemen, is hun eendracht zwak. Leeuwen zijn niet zo afhankelijk van eendracht als hyena's , daarom leven zij solitair. Wilde geiten leven in kuddes om zich te hoeden tegen wolven.

12 "Liefhebben omwille van ALLAH."

Aldus zijn de gemeenschap en de spirituele persoonlijkheid van zwakkelingen sterk[13], evenals de gemeenschap en de spirituele persoonlijkheid van krachtpatsers zwak zijn. Een fraaie verwijzing naar dit geheim in een Qur'anische sententie:

Terwijl het vers وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى الْمَدِينَةِ[14] op twee manieren vrouwelijk is, wordt de vrouwelijke menigte aangesproken met het mannelijke werkwoord قَالَ[15]. Tevens wordt de mannelijke menigte in het vers قَالَتِ الْاَعْرَابُ[16] in een vrouwelijke vorm aangesproken met

13 De volgende feiten bekrachtigen deze stelling: doordat zwakke en gevoelige vrouwen met hun fragiele bouw vrouwenbonden vormen die hun vrijheid en rechten aanbelangen, bezitten zij één van de fanatiekste, effectiefste en enigszins sterkste comités van Europa. Terwijl Armeniërs in vergelijking met overige volken weinig in aantal en zwak zijn, nemen zij middels hun comité een sterke en opofferingsgezinde houding aan.
14 "En de vrouwen in de stad. zeiden." - De Heilige Qur'an, 12:30
15 "Zeg" (mannelijk)
16 "De Bedoeïenen zeiden." - De Heilige Qur'an, 49:14

de uitdrukking [17]قَالَتِ. Hiermee wordt op een fraaie wijze aangegeven dat zwakke en zachtaardige vrouwen middels vereniging kracht bemachtigen en zodoende enigermate mannelijkheid ondervinden vanwege het verwerven van forsheid en flinkheid. Omdat de zinsopbouw van het vers [18] وَقَالَ نِسْوَةٌ een mannelijke vorm van het werkwoord vereist, is het zeer fraai uitgekomen. Wat betreft mannen, met name Arabische bedoeïenen: omdat zij zich berusten op hun kracht, vormen zij een zwakke band en nemen bijgevolg een behoedzame en zachtaardige houding aan. Zodoende eigenen zij zich een enigszins vrouwelijke eigenschap toe. Omdat het vers [19]قَالَتِ الْاَعْرَابُ een vrouwelijke vorm van het werkwoord vergt, is de uitdrukking in haar vrouwelijke vorm treffend geplaatst.

Waarlijk, het rechtschapen volk bezit een zeer krachtig steunpunt bestaande uit de vruchten van het geloven in ALLAH: Godsvertrouwen en overgave. Dankzij dit steunpunt wil het niet om andermans hulp en bijstand vragen door behoeftigheid te uiten. Mocht hij er om vragen, zou hij zich er alsnog niet zozeer toegewijd aan vastklampen. Omdat het aardsgezinde volk in zijn wereldse zaken zijn ware steunpunt veronachtzaamt, vervalt het tot onmacht en behoeftigheid

17 “Zeiden” (vrouwelijk)
18 “En de vrouwen zeiden.” - De Heilige Qur’an, 12:30
19 “De Bedoeïenen zeiden.” - De Heilige Qur’an, 49:14

waardoor het een intense behoefte aan hulp verneemt. Bijgevolg vormt het een innige en zelfs opofferingsgezinde eenheid.

Voorwaar, omdat het rechtschapen volk de gerechtigde kracht die schuilgaat achter eendracht niet gedenkt en zoekt, vervalt het spijtig genoeg ten onrechte tot onenigheid. Omdat het onrechtvaardige dwaalvolk daarentegen de kracht in eendracht vanwege zijn zwakte verneemt, heeft dat volk het zeer effectieve middel om een doel te behalen – bestaande uit eendracht – weten te bemachtigen.

Voorwaar, het medicijn tegen deze ziekte van onenigheid waar het rechtschapen volk onterecht aan lijdt, bestaat uit de volgende principes:

- De felle Goddelijke berisping in het vers: وَلاَ تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ[20] en het diepzinnige Goddelijke bevel met betrekking tot het sociale leven in het vers: [21]وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَتَّقْوٰى als handelingsprincipe nemen.
- Inzien in hoeverre onenigheid de Islam schaadt en hoezeer zij de zege van het dwaalvolk op het rechtschapen volk simplificeert. Bijgevolg uiterst onmachtig en behoeftig, opofferingsgezind en innig, aansluiten bij de karavaan des rechtschapen volks.

20 “En verval niet tot onenigheid, anders zal jullie moed vergaan en jullie kracht verdwijnen.” - De Heilige Qur’an, 8:46
21 “Sta elkaar bij met weldaden en Godsvrees.” - De Heilige Qur’an, 5:2

- Bevrijd worden van pronkerij en gemaaktheid door je eigenheid te vergeten om ten slotte oprechtheid te behalen.

De zesde reden

De onenigheid onder het rechtschapen volk is niet ontstaan doordat het lafhartig, onbereidwillig of onbezorgd is, evenmin als de innige eendracht omtrent wereldse zaken van onachtzame aardsgezinde en afgedwaalde volken tot stand is gekomen omdat zij moedig, zorgzaam en bereidwillig zijn. Integendeel, omdat rechtschapen volkeren voornamelijk verdiensten die gebonden zijn met het hiernamaals gedenken, verspreiden zij hun zorg, bereidwilligheid en moed over waardevolle en talrijke kwesties die daarbij betrokken zijn. Doordat zij hun ware kapitaal op aarde, alias hun tijd, niet besteden aan één kwestie, vervolmaken zij de eendracht met hun vakbroeders niet. De kwesties zijn immers talrijk en de kring is wijd uitgestrekt.

Wat betreft de afgedwaalde aardsgezinde volkeren: omdat zij slechts het aardse leven gedenken, klampen zij zich met heel hun hart en ziel vurig vast aan kwesties die gericht zijn op het aardse leven. Tevens binden zij zich innig met degenen die hen helpen met het bereiken van hun doel. Zoals een gek geworden Joodse juwelier die vijf euro besteed aan een glasstuk ter waarde van vijf cent, besteden zij hun tijd ter waarde van vijfhonderd euro aan kwesties welke in werkelijkheid geen vijf cent waard zijn en waar het rechtschapen volk nog geen tien cent waarde aan hecht. Een

dusdanig bedrag besteden en met zoveel intensiteit ergens aan vastklampen, zal er uiteraard toe leiden dat zij vanwege hun gemeende oprechtheid succes behalen inzake die kwestie en het rechtschapen volk overwinnen, al bevinden zij zich op het valse pad. Als gevolg van deze overwinning vervallen rechtschapen volkeren tot laaghartigheid, ondergeschiktheid, gemaaktheid en huichelarij, en verliezen zodoende hun oprechtheid; ze worden gedwongen om bij een aantal van die lafhartige en onbereidwillige aardsgezinde figuren te pluimstrijken.

O rechtschapen volkeren! O waarheidlievende mensen die de paden van de Sharia, de waarheid en het Soefisme aanhouden! Gedurende deze ernstige ziekte genaamd onenigheid horen jullie niet te kijken naar elkaars gebreken; sluit jullie ogen voor de tekortkomingen van jullie medebroeder.

Fatsoeneer je karakter met de Foerqânische ethiek وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّواكِرَامًا[22]. Jullie horen de stopzetting van intern getwist gedurende de externe vijandelijke invasie en de bevrijding van het rechtschapen volk van zijn verval en vernedering, te beschouwen als de belangrijkste taken die het hiernamaals aanbelangen. De broederschap, liefde en saamhorigheid, die in honderden verzen en profetische overleveringen stellig bevolen worden, horen jullie in de praktijk toe te passen. Vorm met al jullie gevoelens een hechtere eenheid met

22 “En wanneer zij iets onedels treffen, gaan zij er edelmoedig aan voorbij.” - De Heilige Qur’an, 25:72

jullie vakbroeders en geloofsgenoten dan het aardsgezinde volk doet en verval niet tot onenigheid. Zorg ervoor dat gedachtes zoals: “Ik besteed mijn waardevolle tijd liever aan waardevolle kwesties zoals dhikr en bezinning dan aan zulke kleine kwesties” er niet toe leiden dat jullie eendracht verzwakt. Want een kwestie waarover jullie simpel denken tijdens deze spirituele strijd, kan zeer waardevol zijn. Onder bepaalde cruciale omstandigheden kan een uur wacht van een soldaat soms gelden als een jaar aanbidding. Evenzo kan jouw waardevolle dag die besteed wordt aan een kleine kwestie omtrent de spirituele strijd gedurende de huidige val des rechtschapen volks duizendmaal in waarde stijgen, net als dat uur van die soldaat. Je ene dag kan gelden als duizend dagen. Aangezien het welbehagen van ALLAH het doel is, hoort er niet gekeken te worden naar de kleinheid, grootte, waarde of bescheidenheid van die handeling. Op pad van oprechtheid en Gods welbehagen, geldt een atoom als een ster. Er hoort niet naar de aard van een oorzaak gekeken te worden, maar naar haar resultaat. Aangezien haar resultaat bestaat uit Gods welbehagen en haar aard uit oprechtheid, is zij niet klein maar grandioos.

De zevende reden

De onenigheid en rivaliteit onder de rechtschapen en waarachtige volkeren komen niet voort uit jaloezie of wereldse hebzucht, evenmin als de eendracht onder de aardsgezinde en onachtzame volkeren voortkomen uit heldhaftigheid of edele eerbaarheid. Integendeel,

edele eerbaarheid, bereidwilligheid en de op de waarheidsweg geprezen competitiedrift, welke eigenschappen zijn die gegenereerd worden door de waarheid, worden niet volledig beheerst door de rechtschapen volken. Door de inmenging van ongeautoriseerde mensen misbruikten ze die eigenschappen bovendien enigszins. Dientengevolge vervielen zij rivaliserend tot onenigheid, waardoor zowel zijzelf als de Islamitische gemeenschap aanzienlijk schade ondervond.

Wat betreft de onachtzame en afgedwaalde volkeren: om het profijt waardoor ze gefascineerd zijn niet te mislopen, en om hun meerderen en vrienden bij wie ze slijmen omwille van profijt niet te ontstemmen, vormen zij vanwege hun laaghartigheid, lafheid en oneerbaarheid een oprechte eenheid met hun vaste vrienden, zelfs al zouden die vulgair, vals en verderfelijk zijn. Daarbij vormen zij hoe dan ook een innige eenheid met hun bondgenoten die zich rondom profijt verzamelen en als resultaat van hun hechtheid werpen hun daden vruchten af.

Voorwaar, o getroffen en tot onenigheid vervallen rechtschapen en waarachtige volkeren! Doordat jullie in deze tijden van calamiteiten oprechtheid verloren hebben en Gods welbehagen niet als na te streven hoofddoel nemen, hebben jullie dit verval en verlies van het rechtschapen volk veroorzaakt.

Religieuze en het hiernamaals toebehorende taken horen geen rivaliteit, afgunst, nijd en jaloezie op te wekken. Vanuit een realistisch perspectief is dit ook

onmogelijk. Want jaloezie en nijd worden veroorzaakt doordat vele handen zich strekken naar één object, vele ogen zich richten op één positie en vele magen eenzelfde brood wensen te verteren. Deze oorzaken bezorgen vervolgens oproer, geschil en concurrentie, wekken afgunst op en resulteren in jaloezie. Omdat velen op aarde zich kandidaat stellen voor één positie, en omdat de aarde gelimiteerd en vergankelijk is, kan men zijn eindeloze begeertes niet bevredigen en als gevolg daarvan vervalt men tot rivaliteit. Echter, dat een enkele man in het hiernamaals begunstigd wordt met een paradijs ter wijdte van vijfhonderd jaar[23], dat

23 *Een belangrijke vraag vanuit een belangrijke partij:* in een overlevering wordt verkondigd dat een paradijsbewoner een paradijs krijgt ter wijdte van vijfhonderd jaar. Hoe zou deze werkelijkheid begrepen kunnen worden met een aards verstand?
Het antwoord: iedereen op deze wereld bezit een persoonlijke en voorbijgaande wereld, die zo wijd is als de wereld. De basis van die wereld is zijn leven. Met zijn interne en externe gevoelens maakt hij gebruik van zijn wereld. Hij kan de zon zijn lamp en de sterren zijn kaarsen noemen. De aanwezigheid van andere schepselen en zielbezitters hinderen zijn heerschappij niet; integendeel, zij verlevendigen en versieren zijn persoonlijke wereld. Op een vergelijkbare wijze – maar dan duizenden niveaus verhevener – is er voor iedere gelovige, behalve een specifieke tuin met daarin duizenden paleizen en paradijselijke vrouwen, een persoonlijk paradijs ter wijdte van vijfhonderd jaar buiten het algemene paradijs om. Hij geniet op een wijze naargelang het ontwikkelde niveau van zijn gevoelens en zintuigen welke het paradijs en de eeuwigheid sieren. De aanwezigheid van anderen hinderen zijn heerschappij niet; in tegendeel, zij versterken die zelfs. Bovendien verlevendigen zij zijn wijd uitgestrekte persoonlijke paradijs. Waarlijk, op deze wereld kunnen de mond, oren, ogen, zintuigen, het proefvermogen —>

hij begiftigd wordt met zeventigduizend paleizen en paradijselijke vrouwen, en dat iedere paradijsbewoner op een optimaal voldane wijze tevreden is over zijn persoonlijke aandeel, wijzen erop dat het hiernamaals niets bevat dat aanspoort tot rivaliteit en er aldus ook geen rivaliteit kan zijn. Deswege kan er evenmin rivaliteit zijn bij zuivere daden die gericht zijn op het hiernamaals; het is geen oord voor jaloezie. Een jaloers persoon is óf pronkzuchtig en uit naar wereldse baat namens zuivere daden, óf hij is loyaal maar onwetend omdat hij niet weet waar zuivere daden op gericht zijn en zich niet realiseert dat de ziel en essentie van zuivere daden bestaan uit oprechtheid. Door een vorm van vijandschap te koesteren jegens heiligen op basis van rivaliteit, bekritiseert een dergelijk geval de rijke barmhartigheid van ALLAH. Een voorval welk deze werkelijkheid ondersteunt:

en overige gevoelens benut worden in een tuin van een uur, een excursieoord van een dag, een land van een maand en een expeditie van een jaar. Op dezelfde wijze kunnen het reukvermogen en proefvermogen, welke in deze vergankelijke wereld slechts in een tuin van een uur benut kunnen worden, op dezelfde wijze benut worden in een tuin van een jaar in die eeuwige wereld. En een gezichtsvermogen en hoorvermogen welke op deze wereld slechts van een jaar durend excursieoord kunnen genieten, kunnen daar van een excursie in een vijfhonderd jarig oord genieten op een wijze welke die grandioze en van top tot teen versierde wereld siert. Iedere gelovige zal naargelang zijn niveau, zegeningen en weldaden welke hij op aarde verwierf, gebruik makend van zijn ontwikkelde en ontplooide gevoelens, genieten.

Een oude vriend van ons koesterde vijandschap tegen iemand. In zijn bijzijn werden er prijzenswaardige aspecten, zuivere daden en zelfs heiligheid aan zijn vijand toegeschreven. Hij werd niet jaloers en raakte er niet door geïrriteerd. Vervolgens zei iemand: “Die vijand van jou is moedig en sterk.” Opeens zagen wij vurige jaloezie en competitieve gevoelens ontwaken bij hem.

Wij zeiden tegen hem: “De kracht en verhevenheid van heiligheid en vroomheid zijn vergelijkbaar met een juweel welk het eeuwige leven toebehoort. Jij was niet jaloers op deze eigenschappen. Naast dat ook een stier wereldse kracht en een beest moedigheid bezit, verschillen die eigenschappen qua waarde van heiligheid en vroomheid zoals een goedkoop stuk glas van diamant verschilt.”

Hij zei vervolgens: “Wij hebben op aarde beiden onze ogen gericht op één punt en één positie. Aspecten als kracht en moed zijn de treden die ons naar dat punt kunnen leiden. Daarom werd ik jaloers. In het hiernamaals zijn de gradaties grenzeloos. Hoewel hij hier mijn vijand is, zou hij daar mijn innige en geliefde broeder kunnen zijn.”

O volken van waarheid en soefisme! Gerechtigheid dienen is zoiets als het dragen en beschermen van een grote schat. Hoe meer stevige armen zich haasten om hen die deze schat op hun schouders dragen terzijde te staan, des te blijer en tevredener zij zullen zijn. Vergeet jaloezie; met een zeer innige liefde horen nieuwelingen juist trots toegejuicht te worden vanwege hun overtreffende kracht, invloed en hulp. Waarom gaat oprechtheid dan verloren doordat er competitief gekeken wordt naar die ware broeders en opofferingsgezinde helpers? Jullie worden bekritiseerd op jullie taak en worden blootgesteld aan beschuldigingen die in de ogen van het dwaalvolk bestaan uit beweegredenen welke in werkelijkheid honderdmaal lager dan jullie en jullie weg zijn, zoals “religie gebruiken omwille van wereldse doeleinden, kennis omtrent waarheid gebruiken omwille van kostwinning, concurreren omwille van inhaligheid en hebzucht.”

De enige genezing van deze ziekte: bekritiseer je ego en wees nimmer voorstander van je ego, maar altijd van je naaste vakbroeder… Onder de deskundigen van gedragswetenschappen en dialogen wordt de volgende stelling als een principe van rechtvaardigheid en rationaliteit beschouwd: “Onredelijk is hij die gedurende een discussie wenst dat zijn woord verhoord wordt, blij wordt wanneer hij gelijk blijkt te hebben en voldaan raakt als zijn tegenstander het mis en onjuist heeft.” Bovendien zal een dergelijk persoon nadeel ondervinden. Want als hij gelijk blijkt te hebben, heeft hij na de discussie niets nieuws geleerd. Omdat hij de kans loopt om trots te zijn vanwege zijn gelijk, kan het nadelig voor hem uitpakken. Mocht zijn tegenstander gelijk blijken te hebben, dan ondervindt hij baat zonder nadeel omdat hij iets leerde waarover hij geen kennis had. Daarbij wordt hij gered van egoistische trots. Aldus beëindigt een redelijke voorstan-

der van gerechtigheid de strevens van zijn ego omwille van gerechtigheid. Als hij gerechtigheid in de handen van zijn tegenstander ziet, dan zal hij op een voldane wijze voorstander worden van zijn tegenstander en er vrede mee hebben.

Voorwaar, als de gelovige, waarachtige, soefistische en geleerde volkeren dit principe voor zichzelf als leidraad nemen, kunnen zij oprechtheid verwerven en slagen met hun taken die gericht zijn op het hiernamaals. Met Gods gratie zullen zij tevens gered worden van dit tragische verval en de huidige crisis.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ[24]

24 “U bent Feilloos. Behalve hetgeen U ons onderwijst, beschikken wij over geen kennis. U bent zonder twijfel de Alwetende, de Alwijze.” - De Heilige Qur’an, 2:32

De Eenentwintigste Flits

Aangaande Oprechtheid

*Dit traktaat zou de **Vierde Kwestie** van de **Zeven Kwesties** uit de **Zeventiende Notatie** van de **Zeventiende Flits** worden; maar is vanwege zijn verband met Oprechtheid het **Tweede Punt** van de **Twintigste Flits** geworden. Vanwege zijn lumineuze aard is het als de **Eenentwintigste Flits** opgenomen in de Flitsen.*

Deze flits hoort minstens eens in de vijftien dagen gelezen te worden.

[25] بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾[26]

﴿وَقُومُوا لِلّٰهِ قَانِتِينَ﴾[27]

25 “In de naam van ALLAH, de Barmhartige, de Genadevolle.”
26 “En verval niet tot onenigheid, anders zal jullie moed vergaan en jullie kracht verdwijnen.” - De Heilige Qur’an, 8:46 - De Heilige Qur’an, 8:46
27 “En sta nederig overeind voor ALLAH.” - De Heilige Qur’an, 2:238

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ۞ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا[28] ۞

﴿ وَلاَ تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلاً[29] ﴾

O mijn broeders van het hiernamaals en mijn vrienden in dienst van de Qur'ân! Jullie weten en horen te weten dat in deze wereld, met name voor taken aangaande het hiernamaals, een meest belangrijk fundament, een meest aanzienlijke kracht, een meest invloedrijke verzoener, een meest stevig steunpunt, een meest korte waarheidsweg, een meest gezaghebbende spirituele bede, een meest wonderlijk succesmiddel, een meest verheven karaktereigenschap en een meest zuiver dienaarschap schuilgaat in oprechtheid.

Zoals voor de voornoemde eigenschappen geldt, herbergt oprechtheid vele lichten en krachten. Hoewel wij ten opzichte van deze crisistijden, heftige vijandige confrontaties, ernstige pressies en onder vuur van innovaties en dwalingen weinig in aantal, zeer zwak, behoeftig en krachteloos zijn, is er met Gods gratie een buitengewoon zware, aanzienlijke, universele en heilige geloofsmissie en Qur'anische dienst op onze schouders geplaatst. Aldus zijn wij uiteraard meer dan iedereen genoodzaakt en verantwoordelijk om met al onze kracht oprechtheid te verwerven. Tevens hebben wij een hoge behoefte aan de verinnerlijking van het

28 "Voorwaar, verlost is hij die haar (de ziel) zuivert. En voorwaar, verdoemd is hij die haar vervuilt" - De Heilige Qur'an, 91:9-10
29 "En verruil Mijn verzen niet voor een gering profijt." - De Heilige Qur'an, 2:41

geheim achter oprechtheid. Zo niet, dan zullen de heilige diensten die wij tot op heden leverden deels verloren gaan zonder continuatie en daarbij zal er een zeer zware verantwoordelijkheid op ons rusten. Gods fel dreigende verbod in het vers وَلاَ تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلاً[30] zal ons aanbelangen. Met het verbreken van oprechtheid ten nadele van eeuwige voorspoed omwille van bepaalde zinloze, overbodige, schadelijke, kwellende en akelige lustgevoelens en geringe voordelen op basis van arrogantie en pronkzucht, schenden wij de rechten van alle broeders die zich in deze dienst bevinden, bevlekken de achting van de Qur'anische dienst en denigreren de verhevenheid der geloofswaarheden. O mijn broeders! Belangrijke en aanzienlijke weldaden staan bloot aan zeer kwalijke obstakels. Duivels zullen de dienaren van die dienst enorm dwarsbomen. Tegenover deze obstakels en deze duivels hoort er op de kracht van oprechtheid gesteund te worden. Ontwijk hetgeen aanleiding geeft tot beëindiging van oprechtheid zoals jullie slangen en schorpioenen ontwijken. Zoals de profeet Yousuf عليه السلام zei: اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ اِلاَّ مَا رَحِمَ رَبِّى[31] is het zedeloze ego niet te vertrouwen. Laat je niet misleiden door hoogmoedigheid en het zedeloze ego. Neem de volgende principes als leidraad voor het verwerven en handhaven van oprechtheid en het verwijderen van obstakels.

30 "En verruil mijn verzen niet voor een gering profijt." - De Heilige Qur'an, 2:41
31 "Waarlijk, het ego beveelt altijd het kwade, behalve wanneer mijn Heer genadig is." - De Heilige Qur'an, 12:53

Jullie eerste principe

Jullie horen omwille van ALLAH te handelen.

Als Hij tevreden is, dan heeft het misnoegen van de hele wereld geen ene waarde. Als Hij iets aanvaardt, dan is de afwijzing van het hele volk zinloos. Nadat Hij tevreden is en jullie accepteert, zal Hij – als Hij het wenst en Zijn wijsheid het vergt – ook volkeren jullie doen accepteren en hen tevreden stellen zonder dat jullie er om vroegen. Daarom hoort men in deze dienst rechtstreeks en alleen het welbehagen der Hoogste Gerechtigde als hoofddoel te nemen.

Jullie tweede principe

Jullie horen broeders binnen deze Qur'anische dienst niet te bekritiseren en bij hen geen afgunstige gevoelens op te wekken door een superieure houding jegens hen aan te nemen.

De ene hand van een mens rivaliseert niet met zijn andere hand, zijn ene oog bekritiseert zijn andere oog niet, zijn tong spreekt zijn oren niet tegen en zijn hart kijkt niet naar de gebreken van zijn ziel. Integendeel, zij completeren elkaars gebreken, verhullen elkaars feilen, voorzien in elkaars behoeften en staan elkaar bij met hun taken. Anders dooft het leven in een mensenlichaam uit, vlucht zijn ziel en valt zijn lijf uiteen.

De tandwielen in een fabriek wedijveren niet met elkaar op een competitieve wijze, noch blokkeren of dicteren ze elkaar, noch brengen ze elkaar tot stilstand door elkaars gebreken te inspecteren, elkaar te bekritiseren en elkaars werkmotivatie te vergallen. Integendeel, met heel hun vermogen helpen ze elkaar hun mechanisme naar het algemene hoofddoel te wenden. Met een ware saamhorigheid en eendracht bewegen ze richting hun bestaansreden voort. De interruptie van een aanval of dictatorschap ter grootte van een atoom zal die fabriek overhoop halen en zijn productie vruchteloos laten. De fabriekseigenaar zal die fabriek vervolgens volledig afbreken en verwoesten.

Voorwaar, o studenten van de Risale-i Nur en dienaren van de Qur'an! Jullie en wij zijn de organen van een spirituele persoonlijkheid van een mens die het waard is om volmaakt genoemd te worden. En wij dienen als de tandwielen van een fabriek die eindeloos geluk binnen een eindeloos leven produceert. En wij zijn scheepslieden die dienst leveren op het schip des Heren welk de volgelingen van Mohammed ﷺ voert naar de vredige kust, alias het vredesoord. Uiteraard zijn saamhorigheid en ware solidariteit voor ons zowel benodigd als vereist voor de verinnerlijking van het geheim achter oprechtheid; hetgeen uit vier individuen een spirituele kracht voortbrengt van 1111 man.

Waarlijk, als drie [32]*Elifs* geen eenheid vormen, hebben ze een waarde van drie. Als ze met het getalsgeheim een eenheid vormen, krijgen zij de waarde van

32 Noot van de vertalers: *Elif* geschreven als ا is de eerste letter van het Arabische alfabet welke tevens het cijfer 1 is.

honderdenelf. Als vier vieren afzonderlijk staan van elkaar, hebben ze een waarde van zestien. Als ze met het geheim van broederschap, met een unanieme doelstelling en gedeelde dienstverband parallel schouder aan schouder op één lijn komen te staan, krijgen ze de kracht en waarde van 4444 man. Immers, getuige vele historische evenementen overstijgen de kracht en waarde van zestien opofferingsgezinde broeders die van vierduizend man dankzij het geheim achter ware oprechtheid.

Het geheim achter deze mysterie is het volgende: bij een ware, innige eendracht kan ieder individu kijken met de ogen en luisteren met de oren van zijn overige broeders. Een ieder onder tien gelijkgezinde mannen krijgt een spirituele waarde en kracht waarmee als het ware met twintig ogen gekeken, tien verstanden gedacht, twintig oren geluisterd en twintig handen gewerkt wordt[33].

33 Waarlijk, innige saamhorigheid en eendracht met het geheim achter oprechtheid is zowel de bron van eindeloze verdiensten als een meest belangrijk schild en steunpunt tegen angsten en zelfs de dood. Want wanneer de dood komt, haalt zij één ziel. Met het geheim achter ware broederschap, op pad van Gods welbehagen, bezit een persoon zoveel zielen als het aantal van zijn broeders omtrent taken die gericht zijn op het hiernamaals. Daardoor zal hij met de volgende woorden de dood lachend verwelkomen: “Mogen mijn overige zielen voortleven. Omdat die zielen een spiritueel leven voortzetten door mij elk moment zegeningen te doen verwerven, sterf ik niet.” Tevens zegt hij: “Dankzij die zielen blijf ik leven vanuit het aspect van zegeningen, alleen vanuit het aspect van zonden sterf ik” en zal vredig rusten.

Jullie derde principe

Al jullie kracht horen jullie in oprechtheid en gerechtigheid te zoeken.

Waarlijk, kracht houdt zich schuil in oprechtheid en gerechtigheid. Zelfs kwaaddoeners verwerven kracht vanuit de oprechtheid en innigheid die ze tentoonspreiden in hun onrecht.

Waarlijk, onze dienst is een bewijs voor het feit dat kracht zich schuil houdt in gerechtigheid en oprechtheid. Een vleugje oprechtheid in onze dienst verifieert deze bewering en wordt een bewijs op zich. Want in vergelijking met de ruim twintig jaar geleverde wetenschappelijke en religieuze diensten in mijn eigen streek en in Istanbul, is hier in zeven à acht jaar honderdmaal meer dienst geleverd. Alhoewel ik daarentegen in mijn eigen streek en in Istanbul helpers had die kwantitatief honderd en misschien zelfs duizendmaal de broeders die hier met mij werken overtroffen, en ondanks dat ik als halfanalfabeet hier eenzaam, afgezonderd en alleen ben en onder toezicht en dwang van gewetenloze ambtenaren sta, toont de dienst die ik hier met jullie in zeven à achter jaar geleverd heb honderdmaal meer succes dan de vorige dienst; ik heb er absoluut geen twijfel aan overgehouden dat deze geestelijke kracht is voortgekomen uit jullie oprechtheid.

Bovendien beken ik dat jullie mij met jullie innige oprechtheid in zekere mate van pronkerij – die onder de sluier van faam en roem mijn ego streelt – gered hebben. Mogen jullie met Gods verlof oprechtheid

ten volle verwerven en mij aanmanen tot pure oprechtheid.

Zoals jullie weten worden jullie omwille van dit geheim achter oprechtheid geprezen door imam Ali رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ met zijn mirakelachtige wonderteken en Ğawsoe'l-Âzam قُدِّسَ سِرُّهُ met zijn buitengewone metafysische wonderteken. Zij schenken jullie beschermende troost en applaudisseren voor jullie dienst. Waarlijk, twijfel er niet aan dat hun aandacht gebaseerd is op oprechtheid. Als jullie oprechtheid bewust verbreken, zullen hun klappen jullie tegemoetkomen; gedenk *de klappen des genades* uit **de Tiende Flits**.

Als jullie zulke geestelijke helden achter jullie als hulp en boven jullie als mentor willen treffen, verwerf dan met het geheim achter وَيُؤْثِرُونَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ[34] pure oprechtheid. Geef de wil van jullie broeders de voorkeur boven jullie eigen wil wat betreft eer, status en aandacht, en zelfs wat betreft ego plezierende kwesties zoals materiële verdiensten. Een zeer fijne en fraaie geloofswaarheid onderwijzen aan een behoeftige gelovige is een uiterst onschuldige en schadeloze verdienste. Als het mogelijk is, laat het jullie dan plezieren om zelfs die taak aan een broeder zonder verteldrang over te laten, opdat egocentrisme jullie ego niet treft. Verlangens zoals "Ik wil zegeningen verwerven, ik wil

34 "En zij prefereren anderen boven henzelf." - De Heilige Qur'an, 59:9

deze fijne kwestie vertellen" zijn zondig noch kwaad; echter, het onderlinge geheim achter oprechtheid kan er geschaad door worden.

Jullie vierde principe

Beschouw de gaven en talenten van jullie broeders als jullie eigen en wees dankbaar trots op hun eer.

Onder het mystieke volk bestaan er termen zoals *opgaan in je sjeik* of *opgaan in de profeet* ﷺ. Ik ben geen Soefi. Echter, dit principe van hen is in de vorm van *opgaan in je broeders* een fraai principe voor onze weg. Onder broeders wordt dit تَفَانِى genoemd. Oftewel, opgaan in elkander. Oftewel, persoonlijke gevoelens van het ego vergeten en in gedachte leven met de gaven en gevoelens van je broeders.

In principe bestaat de basis van onze weg reeds uit broederschap. Die is niet zoals de band tussen vader en zoon of sjeik en leerling. Deze bestaat uit een ware broederband. Er kan hooguit een mentorschap tussenkomen. Omdat onze weg de weg is van: خَلِيلِيَّةٌ[35], bestaat ons richtsnoer uit boezemvriendschap. Boezemvriendschap vergt op haar plaats het zijn van een hoogst betrouwbare metgezel, een uiterst opofferingsgezinde vriend, een meest waarderende reisgenoot en een bijzonder edelmoedige broeder. De grondslag van deze boezemvriendschap bestaat uit innige oprecht-

35 Noot van de vertalers: dit woord betekent vriendschap en staat voor de weg van de profeet Ibrahim عَلَيْهِ السَّلَامُ, drager van de titel "Gods vriend".

heid. Hij die innige oprechtheid verbreekt zal van de zeer hoge top van de toren der boezemvriendschap naar beneden denderen. Hij loopt de kans om in een zeer diepe kloof te belanden waarin geen houvast te vinden is.

Waarlijk, de weg oogt als twee wegen. Zij die nu de grootse Qur'anische laan alias onze weg verlaten, lopen het risico om onbewust de kracht des ongeloofs van onze vijanden te versterken. Met Gods verlof zullen zij die de heilige kring van de miraculeus uiteengezette Qur'an betreden door de weg van de Risale-i Nur in te slaan continu het licht, oprechtheid en het geloof bekrachtigen en nooit in dergelijke kloven belanden.

O mijn vrienden in dienst van de Qur'an! Eén van de beste manieren om oprechtheid te verwerven en te behouden is realiseerbaar door de dood in ogenschouw te nemen. Waarlijk, zoals wereldse strevens oprechtheid benadelen, tot pronkerij aansporen en naar de wereld lokken, wordt afschuw jegens pronkerij opgewekt en oprechtheid gegenereerd door de dood in ogenschouw te nemen. In andere woorden, men hoort zijn dood te gedenken en zich te realiseren dat de wereld vergankelijk is om gered te worden van de misleidingen van het ego. De soefistische en waarachtige volken gebruikten het gedenken van de dood als basis voor hun spirituele elevatie, uitgaande van de lering die zij trokken uit leerrijke Qur'anverzen zoals:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾[36]

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾[37]

De onsterfelijkheidswaan waaruit wereldse strevens ontspruiten, verdreven zij middels dat gedenken. Hypothetisch nemen zij hun eigen dood in ogenschouw en verbeelden zich hoe ze gewassen en in het graf geplaatst worden. Vervolgens, na herhaaldelijke inbeeldingen, raakt het zedeloze ego beïnvloed door die voorstelling en neemt enigszins afstand van zijn eindeloze begeertes. Dit gedenken bevat vele voordelen. In een overlevering wordt dit gedenken met de volgende woorden onderwezen: أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللَّذَّاتِ، oftewel "Gedenk de genietingen blokkerende en verzurende dood regelmatig."

Doch aangezien onze weg geen soefisme is maar realisme, zijn wij in tegenstelling tot soefi's niet genoodzaakt om dit gedenken op een hypothetische en denkbeeldige wijze te verrichten. Bovendien schikt het de waarheidsweg niet. In plaats van de toekomst naar het heden te brengen door het einde te gedenken, kijken wij in gedachte vanuit het heden met een realistisch perspectief naar de toekomst. Voorwaar, zonder enige behoefte aan inbeeldingen en hypotheses kan men kijken naar de enige vrucht die aan de top van zijn levensboom hangt: zijn eigen lijk. Zoals men zodoende

36 Voorwaar, jij zult sterven en ook zij zullen sterven." - De Heilige Qur'an, 39:30

37 "Iedere ziel zal de dood proeven." - De Heilige Qur'an, 3:185

de dood van zijn eigen persoon ziet, kan men ook het einde van deze eeuw zien als men verder kijkt, evenals men het einde van de wereld kan zien als men nog wat verder kijkt. Bijgevolg opent men de weg welke leidt naar volmaakte oprechtheid.

De tweede reden: in zekere mate rust verwerven uit de kracht van een bewust geloof en de schitteringen die zich reveleren door geloofsbezinning via creaturen, waaruit kennis over de Kunstenaar vergaard wordt. Vervolgens gedenken dat de Genadevolle Schepper altijd en overal aanwezig is. Tenslotte, zonder aandacht bij anderen te zoeken, gedenken dat het kijken naar, en hulp zoeken bij anderen in Zijn bijzijn ongepast is in een dergelijk gezelschap. Zodoende kan men gered worden van pronkerij en oprechtheid verwerven.

Hoe het ook zij, hierin bevinden zich vele stadia en niveaus. Iedereen kan er naargelang zijn inbreng van profiteren; hoe meer, des te beter. Omdat de Risale-i Nur vele waarheden bevat die men bevrijden van pronkerij en aansporen tot oprechtheid, verwijzen we naar die verhandelingen voor uitgebreidere informatie en houden we het hier kort. We zullen enkel drie van de vele oorzaken welke oprechtheid verbreken en aanleiding geven tot pronkerij bondig uiteenzetten.

De eerste: rivaliteit omwille van materiële verdiensten zal oprechtheid langzaamaan afbreken. Ook zal de dienstprestatie eronder lijden en zullen die materiele verdiensten verloren gaan.

Waarlijk, dit volk heeft altijd eerbiedige en coöperatieve gevoelens gekoesterd voor degenen die hun leven in dienst van de waarheid en het hiernamaals leiden. Omdat dit volk actief deel wilde uitmaken van hun ware oprechtheid en loyale dienst, betuigde het eerbied aan hen door hen middels liefdadigheden en giften te helpen in het voorzien in hun materiële behoeften, opdat zij geen tijd verloren aan hun kostwinning. Om deze coöperatie en verdiensten hoort echter niet gevraagd te worden; die worden aangeboden. Men hoort zelfs geen vragende houding aan te nemen door er in zijn hart naar te verlangen en in afwachting te verkeren; die worden onverwachts aangereikt. Zo niet, zal zijn oprechtheid schade ondervinden, de berisping in het vers وَلاَ تَشْتَرُوا بِاٰيَاتِى ثَمَنًا قَلِيلاً[38] hem ten deel vallen en zullen zijn daden deels in rook opgaan.

Voorwaar, het verlangen naar deze materiële verdienste, hopen die te ontvangen en bijgevolg die verdienste aan niemand anders gunnen, zal – als gevolg van egoïsme – er uiteindelijk toe leiden dat competitieve gevoelens in het zedeloze ego ontwaken jegens een ware broeder en vriend die zich in die specifieke dienst bevindt. De oprechtheid van een dergelijk persoon zal schade ondervinden, de waardigheid in zijn dienst zal hij verliezen, in de ogen van het waarachtige volk zal hij een verachtelijk gestalte krijgen en daarenboven zal die materiële verdienste hem ontglippen.

38 “En verruil mijn verzen niet voor een gering profijt.” - De Heilige Qur’an, 2:41

Hoe het ook zij, over dit onderwerp kan uitgebreid geschreven worden. Ik houd het kort en zal slechts twee voorbeelden geven om het geheim achter oprechtheid en de innige eendracht onder mijn ware broeders te versterken.

Het eerste voorbeeld: het aardsgezinde volk, en zelfs enkele politici, volksmenners en comités binnen sociale gemeenschappen hebben het principe "eigendomsverdeling" voor henzelf als leidraad genomen om een groot kapitaal en aanzienlijke macht in de wacht te slepen. Naast al hun uitbuitingen en het verlies dat ze oplopen, eigenen zij zich een aanmerkelijke macht en verdienste toe. Nochtans brengt participatie geen verandering in de verlies veroorzakende aard van eigendomsverdeling. Al fungeert iedere participant enigszins als beheerder en eigenaar van het geheel, hij kan er geen gebruik van maken.

Hoe het ook zij, als dit principe van "eigendomsverdeling" wordt gehandhaafd bij taken die op het hiernamaals gericht zijn, wordt het de bron van een grandioze verdienste zonder verlies, want volgens het geheim hierachter wordt iedere participant eigenaar van de volledige winst. Stel dat vijf man met de intentie te participeren bijeenkomen. De één haalt de lampolie, de ander haalt de lont, een ander de lamp, weer een ander de koker en de laatste de lucifers. Ze steken de lamp aan waarna een ieder volledig eigenaar wordt van die lamp. Als een ieder onder die participanten aan een muur een grote spiegel heeft hangen, dan zal er een lamp en een kamer in ieders spiegel

zonder gebreken of fragmentatie weerschijnen. Evenzo, als participatie met het geheim achter oprechtheid, solidariteit met het geheim achter broederschap en een taakverdeling met het geheim achter unanimiteit gericht worden op verdiensten aangaande het hiernamaals, zullen die ertoe leiden dat zowel de volledige winst als al het licht dat uit die participatie aan die taakverdeling voortvloeit, geheel genoteerd wordt in ieders dadenschrift. Onder het waarachtige volk wordt deze procedure aanschouwd en ervaren. Overvloedige genade en Goddelijke gratie vergen deze gunst.

Voorwaar, o mijn broeders! Met Gods verlof zullen materiële verdiensten jullie niet aanzetten tot rivaliteit. Het is echter mogelijk dat jullie zoals een aantal soefi's misleid kunnen worden door verdiensten die in het hiernamaals verkregen worden. Doch wat stelt een persoonlijke en geringe zegen voor in vergelijking met de zegen en het licht die aan de hand van de voorheen beschreven taakverdeling ontstaan?

Het tweede voorbeeld: specialisten met een gedeelde specialisatie die samenwerken om de vruchten van hun specialisme te verveelvoudigen, nemen een machtig kapitaal in ontvangst. Tien man die naalden maakten, trachtten afzonderlijk te werken. De dagelijkse vrucht van die individuele arbeid bestond slechts uit drie naalden. Op basis van het samenwerkingsprincipe kwamen die tien man vervolgens bijeen. De één haalde het ijzer, de ander stak de oven aan, een ander bracht de gaatjes bij de naalden aan, weer een ander plaatste ze in de oven, nog een ander verscherpte de

puntjes, enzovoorts... omdat een ieder op het vakgebied van de naaldenproductie zich enkel bezighield met een specifieke taak, bespaarden zij tijd. Doordat ieders taak simpel was, deden zij behendigheid op waardoor ze hun taak met een vlot tempo konden uitvoeren. Vervolgens verdeelden zij de vruchten van hun specialisatie onderling volgens het principe van samenwerking en taakverdeling. Ze zagen dat de dagelijkse vrucht van een ieder niet meer uit drie, maar uit driehonderd naalden bestond. Bij de specialisten onder het aardsgezinde volk ging dit verhaal als motivatiemiddel rond om elkaar aan te sporen tot samenwerking.

Voorwaar, o mijn broeders! Aangezien unanimiteit en eendracht bij wereldse zaken en doffe materie dergelijke resultaten en aanzienlijke verdiensten opleveren, kunnen jullie bedenken hoe groot de verdienste zal zijn bij lumineuze zaken die het hiernamaals toebehoren – zaken waarbij geen sprake is van distributie en verdeling, waarbij het algehele licht met Gods gratie weerschijnt op een ieders spiegel, en waarbij een ieder volledig eigenaar wordt van de algehele winst. Dit grandioze profijt kán men niet laten schieten omwille van rivaliteit en onoprechtheid!

Het tweede obstakel dat oprechtheid verbreekt: de koers die bepaald wordt door roemzucht aanhouden, onder de sluier van faam en eer de interesse van het volk opwekken en de aandacht naar jezelf trekken om uiteindelijk je ego te strelen en het zedeloze ego aanzien te geven. Dit is een zeer schadelijke geestelijke

ziekte. Deze ziekte opent de poort naar de zogeheten “verholen afgoderij” – bestaande uit pronkerij en egocentrisme – en schaadt oprechtheid.

O mijn broeders! Omdat onze weg binnen de Qur’anische dienst uit waarheid en broederschap bestaat, en het geheim achter broederschap impliceert dat men zijn persoonlijkheid laat opgaan in die van zijn broeders, opdat hun wil de voorkeur boven persoonlijke begeertes geniet, hoort dergelijke wedijver die ontwaakt door roemzucht geen invloed op ons uit te oefenen[39]. Want dit is volkomen in strijd met onze weg. Aangezien de totale eer van alle broeders kan toebehoren aan ieder individu, ben ik van mening dat het opofferen van die grootse geestelijke eer aan een persoonlijke, egocentrische, competitieve en geringe eer honderd niveaus verwijderd is van de Risale-i Nur-studenten.

Waarlijk, de harten, het verstand en de zielen van de Risale-i Nur-studenten verlagen zich niet tot zulke lage, schadelijke en miezerige zaken. Iedereen bezit echter een zedeloos ego. Soms kunnen de gevoelens van het ego de overmacht krijgen en enigszins in strijd met het hart, verstand en de ziel oordelen. Ik zal jullie harten, zielen en verstand niets verwijten. Op basis van de invloed die de Risale-i Nur uitoefent, heb ik vertrouwen in jullie. Doch kunnen het ego, de begeer-

39 Voorwaar, fortuinlijk is hij die zijn als ijsschots dienende persoonlijkheid en hoogmoed laat plonzen en smelten in een geweldige, uit de Qur’an gefilterde zoete zee om die zee te bemachtigen.

tes, gevoelens en inbeeldingen soms misleidend zijn. Daardoor worden jullie zo nu en dan fel berispt. Deze felheid richt zich op het ego, de begeertes, gevoelens en inbeeldingen; handel dus preventief.

Waarlijk, als onze weg uit sjeikdom zou bestaan, zou het niveau of één, of uiteenlopend zijn. Menig capaciteit zou gericht worden op dat ene niveau. Bijgevolg zou er een afgunstige arrogantie kunnen ontwaken. Onze weg bestaat echter uit broederschap. Een broeder kan geen vader zijn van een broeder, noch kan hij zich jegens hem als geestelijke leider opstellen. Het niveau van broederschap is ruim. Het kan niet de bron zijn van een afgunstig gedrang. Een broeder kan ten opzichte van zijn medebroeder hoogstens als assistent en ondersteuner fungeren die hem helpt bij het voltooien van zijn dienst. Wegen met functies als vaderschap of leiderschap leveren vele kwalijke en gevaarlijke resultaten op vanwege een afgunstige gretigheid naar zegeningen en een hoge bereidwilligheid. De hopeloze resultaten naast alle belangrijke, aanzienlijke volmaaktheden en profijten onder soefi's is hier een bewijs van. Hun aanzienlijke en heilige krachten kunnen niet op tegen de stormen van innovaties.

Het derde obstakel: angst en gulzigheid. Omdat dit obstakel naast een aantal andere obstakels volledig beschreven wordt in *de Zes Vlagen*, verwijzen we naar die verhandelingen en vragen we alle schone namen van de Hoogste Barmhartige Genadevolle te bemiddelen voor de verwerving van volmaakte oprechtheid. Amîn.

40 ALLAH, laat ons omwille van het Qur'anische hoofdstuk *Zuiverheid*, oprechtheid verwerven en oprechtheid behouden. Amîn, amîn.

41 "U bent Feilloos. Behalve hetgeen U ons onderwijst, beschikken wij over geen kennis. U bent zonder twijfel de Alwetende, de Alwijze." - De Heilige Qur'an, 2:32

Enkel waarheid is aan het woord

In de Risale-i Nur is bewezen dat gerechtigheid zich van tijd tot tijd binnen onrecht manifesteert. Bijvoorbeeld, een mens kan naar aanleiding van iets blootstaan aan onrecht of onderdrukking, tegenspoed kan hem treffen, een gevangenisstraf kan hem opgelegd worden en hij kan in de cel belanden. De reden kan onterecht en het oordeel kan onrechtvaardig zijn. Die gebeurtenis kan echter als bron voor de manifestatie van gerechtigheid dienen. Het Goddelijke lot kan degene die straf en veroordeling verdiend heeft middels een andere oorzaak bestraffen en veroordelen aan de hand van een kwaaddoener. Dit is één van de manifestatievormen van Goddelijke gerechtigheid.

Thans ben ik aan het reflecteren. Ik word al achtentwintig jaar van provincie naar provincie, dorp naar dorp gestuurd en van de ene rechtszaak naar de andere rechtszaak geroepen. Waarvan beschuldigen zij – die mij zo harteloos kwellen – mij? Dat ik het geloof als instrument gebruik voor politieke doeleinden? Waarom kunnen ze dat dan niet bewijzen?

Omdat het niet met de werkelijkheid strookt.

Een rechtszaak blijft maanden en zelfs jarenlang lopen in de hoop een delict van mij aan te treffen waarmee ze mij kunnen veroordelen. Zodra ik word vrijgesproken, wordt er om dezelfde kwestie een nieuwe rechtszaak geopend en word ik als verdachte vastgehouden. Vervolgens zitten ze mij dwars, bezorgen me stress en oefenen ze met verscheidene kwellingen druk op mij uit. Wanneer het gewenste resultaat niet wordt behaald, spreken ze mij vrij. Daarna komt er een derde aan mijn kraag hangen. Aldus ga ik voort, terwijl ik van de ene calamiteit naar de andere, van de ene tegenspoed naar de andere word gesleurd. Mijn achtentwintig levensjaren zijn op deze wijze verstreken. Uiteindelijk zagen ook zij in dat het delict waarmee ze mij lasterden ongegrond en onterecht was.

Beschuldigden ze mij bewust, of werden ze overmand door illusies? Of het nu bewust was of uit wantrouwen, in eer en geweten weet ik absoluut zeker dat ik niet betrokken ben bij of verbonden ben met een dergelijk delict. Ook weet ieder redelijk mens dat ik geen persoon ben die het geloof als instrument voor politieke doeleinden zou gebruiken. Bovendien zijn zij die mij met deze schuld lasteren zich er ook van bewust. Dus waarom bleven zij mij volhardend kwellen? Waarom stond ik bloot aan dit constante onrecht en deze volhardende kwelling, ondanks dat ik onschuldig ben? Waarom kan ik niet verlost worden van deze calamiteiten? Zijn deze omstandigheden niet in strijd met Goddelijke gerechtigheid?

Een kwart eeuw lang kreeg ik geen antwoord op deze vragen en bleef ik treuren; ik raakte erdoor verbitterd. Nu doorzie ik de ware reden achter de kwelling en het onrecht waaronder ze mij lieten lijden. Met enorme spijt beken ik het volgende: ik bleek schuldig

te zijn aan het feit dat ik mijn Qur'anische dienst als instrument gebruikte voor mijn materiële en spirituele elevatie en volmaaktheid.

Nu besef ik dit, verneem ik dit en betuig ik duizendmaal dank aan ALLAH, want menig jaar weerhielden zeer krachtige geestelijke barrières mij in weerwil van mezelf om mijn geloofsdienst te gebruiken voor mijn materiële en spirituele volmaaktheid en elevatie, of te gebruiken om gered te worden van kwellingen en de hel, of zelfs als middel om mijn eindeloze geluk – of welk doeleinde dan ook – te gebruiken. Deze intense emoties en ingevingen verbaasden mij. Hoewel het een geoorloofd en niemand schadend recht is om je op een weg te bevinden waarop een voor iedereen aantrekkelijke spirituele status en gelukzaligheden voor het hiernamaals te behalen zijn middels zuivere daden, werd ik er met hart en ziel van weerhouden. Behoudens Gods welbehagen is mij met een ingeschapen gedrevenheid binnen een wetenschapsfunctie enkel en alleen hetgeen aangaande geloofsdienst getoond. De geloofswaarheden, welke voor geen enkele kwestie als instrument dienen, met niets gebonden zijn en boven elke doelstelling staan, kunnen alleen met een natuurlijk dienaarschap vruchtgevend onderwezen worden aan hen die er niet bekend mee zijn en er behoefte aan hebben. In deze verwarde wereld hoort gedurende Qur'anlessen een methode toegepast te worden die het geloof redt en eigenzinnige mensen een doorslaggevende convictie schenkt, oftewel: een methode welke voor geen enkele kwestie als instrument dient, opdat

het absolute ongeloof en de hardnekkige volhardende dwaling ontmanteld wordt en iedereen convictie schenkt. Deze convictie kan onder de hedendaagse omstandigheden enkel tot stand komen na inzien dat het geloof voor geen enkele persoonlijke, het hiernamaals aanbelangende, wereldse, materiële of spirituele zaak als instrument gebruikt wordt.

Anderzijds is een persoon die de door comités en bonden gevormde vreselijke geestelijke persoonlijkheid des ongeloofs tegenover zich neemt, niet in staat om influisteringen volledig te verdrijven, al bevindt hij zich persoonlijk op het hoogste geestelijke niveau. Want het ego en de hoogmoed van een eigenzinnige die het geloof wil betreden, kunnen hem influisteringen bezorgen als: "Die persoon heeft ons misleid met zijn genialiteit", waarna er een twijfel in hem blijft voortbestaan.

Godzij duizenden malen dank, want gedurende achtentwintig jaar, onder de beschuldiging "het geloof als instrument gebruiken", tikt het Goddelijke lot mij op een absoluut rechtvaardige wijze op de vingers aan de hand van de onrechtvaardige mens en berispt mij. Het zegt: "Nimmer mag jij de geloofswaarheden als een persoonlijk instrument gebruiken, opdat zij die behoeftig zijn aan het geloof het volgende beseffen: *enkel waarheid is aan het woord*. Verdrijf de illusies van je ego en de misleidingen van de duivel en laat ze zwijgen."

Voorwaar, enkel en alleen hieruit bestaat het geheim achter de emoties die de Risale-i Nur opwekt; emoties die als hoge oceanische golven harten en zielen overspoelen en beïnvloeden. Hoewel dezelfde in de Risale-i Nur uiteengezette waarheden door duizenden geleerden en in honderdduizenden boeken beter beschreven worden, kunnen die het absolute ongeloof alsnog niet tegenhouden. Als de Risale-i Nur gedurende de strijd met het absolute ongeloof onder dergelijk zware omstandigheden alsnog enigermate succes behaalt, dan is dit het geheim erachter. Said bestaat niet. Ook bezit Said geen macht en autorisatie. *Enkel waarheid is aan het woord*, de waarheid des geloofs.

Aangezien het waarheidslicht zijn invloed uitoefent op behoeftige harten, hoeft er niet één, maar mogen er duizend Saids geofferd worden. De achtentwintig jaar durende tegenspoed en leed, de kwellingen waaraan ik blootstond en de calamiteiten die ik verduurde, zie ik allemaal door de vingers. Zij die mijn rechten schonden, mij van gemeente naar gemeente sleurden, mij beledigden, mij verscheidene delicten wilden aanwrijven en zij die specifieke cellen voor mij speciaal in de gevangenissen klaarmaakten, vergeef ik allemaal.

En tegen het rechtvaardige lot heb ik het volgende te zeggen:

Ik verdiende deze genadevolle klappen van u. Als ik anders net als anderen een absoluut geoorloofde en schadeloze weg zou aanhouden door aan mijn eigen persoon te denken en zowel mijn materieel als spirituMeel profijtelijke gevoelens niet op zou offeren, zou ik deze grote spirituele kracht binnen deze geloofsdienst kwijtraken. Zowel materieel als spiritueel heb ik al wat mij toebehoort opgeofferd, ik heb elke calamiteit getolereerd en elke kwelling geduld. Hierdoor heeft de waarheid des geloofs zich overal weten te verspreiden. Hierdoor heeft de leerschool des lichts honderdduizenden en zelfs miljoenen studenten opgeleid. Van nu af aan zullen zij voortgaan op dit pad van de geloofsdienst. En zij zullen mijn weg, waarop al het materiele en spirituele opgeofferd wordt, nimmer verlaten. Zij zullen enkel en alleen zwoegen omwille van ALLAH…

Onbewust genereerden zij die ons kwelden manifestaties van het lot en diens diepzinnige geheimen, waarna zij ons zonder besef hielpen met onze dienst en met het verspreiden van de geloofswaarheden. Onze taak met betrekking tot hen bestaat slechts uit het wensen van hun leiding.

Ik ben erg ziek. Ik heb geen kracht meer over om te schrijven of praten. Misschien zullen dit mijn laatste woorden zijn. Laat de Nur-studenten van el'Medrasetoe'z-Zehrâ deze nalatenschap van mij niet vergeten.

Said Nursî

Wat is de reden achter deze isolatie van passiviteit waarin we zijn beland? [42]

Antwoord: het leven bestaat uit activiteiten en beweging. Geestdrift is zijn rijpaard. Voorwaar, op het moment dat jullie bereidwilligheid dit rijpaard bestijgt en hem naar het slagveld des levens laat galopperen, zal de eerste ellendige vijand die haar pad kruist, bestaan uit wanhoop. Deze zal haar mentale kracht verzwakken. Hanteer het zwaard لاَتَقْنَطُوا[43] tegen deze vijand.

Vervolgens zal de repressie van superioriteitsdrang haar aanval starten en de locatie van de onbelastende dienstbaarheid omwille van gerechtigheid bezetten. Zij zal uithalen naar het hoofd van bereidwilligheid en haar van haar rijpaard laten vallen. Zend de waarheid كُونُوا لِلّٰهِ[44] naar deze vijand.

Vervolgens, na een keten van opeenvolgende obstakels te hebben doorstaan, zal slordige haastigheid opduiken en de voet van bereidwilligheid laten slippen. Gebruik daar اِصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا[45] als weermiddel voor.

Vervolgens zullen eigen opinies en egoïstische gedachtes haar de pas afsnijden; deze vertroebelen de menselijke visie, want de mens is vanwege zijn sociale aard verantwoordelijk voor het beschermen van mensenrechten en is verplicht om het recht dat hem toebehoort te zoeken onder zijn ras. Dirigeer de strijder van hoge bereidwilligheid خَيْرُ النَّاسِ اَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ[46] in hun richting om tegen hen te strijden.

Vervolgens zal de constatering van andermans luiheid een gelegenheid vinden om toe te slaan en haar rug te breken. Laat bereidwilligheid dan schuilen in het vertrouwde fort عَلَى اللّٰهِ (لاَغَيْرِهِ) فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ[47].

Vervolgens verschijnt de meedogenloze vijand genaamd wantrouwen; hetgeen ontstaat uit onmacht en het ego, en er toe leidt dat men elkaar overlaat aan zijn lot. Deze grijpt de arm van bereidwilligheid en forceert haar te zitten. Omhul haar met de edele waarheid لاَ يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ[48] opdat de hand van die vijand niet aan de jurk van bereidwilligheid komt.

Vervolgens vertoont de ongelovige vijand zich, bekend als "interventie met Gods taken". Deze haalt uit naar het gezicht van bereidwilligheid en maakt haar blind. Zend hem de moedwillige en werkwillige waar-

42 Noot van de vertalers: dit gedeelte is één en al beeldspraak. De metaforische stijl die Said Nursî in de oude Said jaren gebruikte, wilden wij niet aanpassen en hebben daarom alles vertaald zoals in het origineel geschreven is.

43 "Beland niet in wanhoop" - de Heilige Qur'an 39:53

44 "Wees voor ALLAH"

45 "Wees geduldig, volhardend en paraat." - de Heilige Qur'an, 3:200

46 "De beste mensen zijn zij die goed zijn voor hun medemens."

47 Laat hen die vertrouwen wensen ALLAH (buiten Hem om geen anderen) vertrouwen. - De Heilige Qur'an, 12:14

48 "Schade van kwaaddoeners kan jullie niet treffen zolang jullie op het rechte pad blijven." - De Heilige Qur'an, 5:105

heid achter اِسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ[49] ۞ وَلَا تَتَاَمَّرْ عَلٰى سَيِّدِكَ[50]، opdat zij hem terechtwijst.

Vervolgens nadert de moeder van alle narigheden en het nest van alle schandalen alias gemakzucht. Zij ketent bereidwilligheid en smijt haar in de kerker van gebrekkigheid. Stuur de loffelijke krijger: لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَاسَعٰى[51] naar die manipulerende kwelster. Waarlijk: "Moeite herbergt een grote rust voor jullie. Want voor een ijverig mens schuilt rust zich enkel in zwoegen en strijd."

اِنَّ لَكُمْ فِى الْمَشَقَّةِ لَرَا حَةً اِنَّ الْاِنْسَانَ الْمُتَهَيِّجَةَ فِطْرَتُهُ رَاحَتُهُ فِى السَّعْىِ وَالْجِدَالِ

49 "Wees rechtschapen zoals jou bevolen is" De Heilige Qur'an, 42:15
50 "Oefen geen zeggenschap uit op je Meester."
51 "De mens krijgt niets behalve compensatie voor zijn prestaties" De Heilige Qur'an, 53:39

De Zeventiende Sententie

[52] بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ﴾

De toelichting van het voornoemde vers: "Het ego spoort altijd aan tot het kwade" en de verheven inhoud van de overlevering: اَعْدٰى عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ "Jouw grootste vijand is jouw ego" zijn de bronnen van deze sententie.

Hij die zijn ego bewondert en liefheeft, kan – zolang hij zijn zedeloze ego niet zuivert – een ander niet liefhebben. Al oogt hij liefhebbend, hij kan niet innig liefhebben. Het profijt en genot dat een ander hem bezorgt heeft hij lief. Een desbetreffend persoon is er constant op uit om zichzelf te laten bewonderen en beminnen. Zijn tekorten schrijft hij niet toe aan zichzelf. Integendeel, als een advocaat gaat hij in verdediging en pleit zichzelf vrij. Door met grootspraak en misschien zelfs leugens zijn ego te prijzen en vrij te pleiten, verheiligt hij als het ware zichzelf; waarna hij naargelang zijn zelfverheffing een klap van het vers: مَنِ التَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ[53] ontvangt.

52 "In de naam van ALLAH, de Barmhartige, de Genadevolle."
53 "Die zijn lusten als God neemt – De Heilige Qur'an, 25:43

Zijn zelfverheerlijking en begeerte naar liefde zullen tegendraads werken, ergernis opwekken en hem afstotend portretteren. Bovendien verliest hij zijn oprechtheid bij taken die het hiernamaals aanbelangen en vervangt haar met pronkerij. Door zich te laten overmannen door gevoelens en egoïstische lusten – welke blind zijn voor consequenties, niet stilstaan bij gevolgen en verbonden zijn met voorhanden genietingen – zal hij door een beslissing van verwarde gevoelens, omwille van een uur genot een jaar gevangenisstraf ondergaan. Vanwege een minuut durende trots of wraakactie ondervindt hij een straf van tien jaar. Als een verwend kind dat een deel van de Qur'an verkoopt voor een snoepje, verkoopt hij zijn zegeningen ter waarde van diamanten voor genietingen en egocentrische zaken ter waarde van waardeloze glasstukken om zijn ego te strelen, lusten te bevredigen en begeertes te vergenoegen. Aldus lijdt hij verlies aan winstgevende zaken.

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ شَرِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسَانِ[54]

54 ALLAH, behoed mij tegen het kwaad van mijn ego en de duivel, en tegen het kwaad van de djin en de mens.

Voor de grote hartveroverende mentor[55]

O leermeester die mijn hele hart veroverd heeft met zijn licht!
Mijn hart huldigt u met een verheven geestdrift.

Mijn inspiratie kwam tot leven door uw tijding van bevrijding;
Uw glorieuze zege schonk gelovigen verblijding.

Weg zijn alle wolken die aan de horizon bleven wemelen;
Engelen celebreren deze zege in de hemelen.

55 Noot van de vertalers: Dit gedicht is geschreven voor Said Nursî رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ door een Nur-student uit Medina. Omdat Said Nursî رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ echter lovende woorden over zijn persoon verafschuwde, wendde hij de inhoud van dit gedicht naar de Risale-i Nur en zei dat één individu niet met de eer kan strijken van iets dat tot stand gebracht is door een hele groep opofferingsgezinde broeders; oftewel de spirituele persoonlijkheid van de Risale-i Nur. Aldus wendde hij de aandacht van de mensen niet naar zijn eigen persoon, maar naar de Risale-i Nur, want hij was vergankelijk; de Risale-i Nur is blijvend. Een band met Said Nursî رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ zou eindigen met zijn dood, een band met de Risale-i Nur zal voortduren. Normaliter kan een gedicht niet letterlijk vertaald worden aangezien dezelfde rijmwoorden van een taal niet rijmen in een andere taal. Echter, het is enigermate toch gelukt om het gedicht te vertalen in een min of meer dichtvorm zonder veranderingen in de inhoud te brengen. Alsnog blijft het uiteraard onvergelijkbaar met het origineel.

Het geloof van miljoenen is gered dankzij uw strijd;
U zet gelovige harten in vuur en vlam met hetgeen u verspreidt.

Uw duizenden sententiën genereren overtuiging;
Gedurende exploratie van uw levensbeschrijving,

Zuiverde uw reine manifestatie mijn inspiratie;
Uw situatie doet ons denken aan gidsen zoals Fatih.

Bestendig als bergen tijdens de ijselijkste momenten;
Constante confrontaties met dodelijke tormenten.

Allerwegen veroorzaakt uw overtuiging een fascinatie;
Voor uw onwrikbare geloof heeft zelfs de vijand admiratie.

Uw leidsman was de meest nobele Godsbode ﷺ;
Uw werk schetst voor de jeugd haar handelingsmethode.

U hebt de eindeloze Qur'anische vruchten bereikt;
U hebt mensen met geloof en volmaaktheid verrijkt.

O krans die op onze hoofden daalde vanuit het hof van Eden;
De wereld heeft behoefte aan uw kennis en uw leerrede.

Licht stroomt als rivieren uit al wat u produceert;
U bent de gids die de Nur-studenten naar ALLAH dirigeert.

Miljoenen raken geïnspireerd door de oceanische diepgang in "De Woorden";
Ogen bezichtigen paradijselijke oorden.

Elke zin bezit wijsheid uit Qur'anische lichtbronnen;
Uit elke flits stralen schitteringen van duizend en één zonnen.

De volger van de lichtweg zal model zijn voor generaties;
Harten zullen volstromen met illustere inspiraties.

Terwijl visies van dag naar dag vorderen naar perfectie;
Zal ieders innerlijke wereld opgaan in de zoetste reünie

Terwijl het geloof golvend in het hart danst;
Wordt de ziel met duizend Qur'anische lessen bekranst.

Hij is in staat om de door gevaren omringde Islam te redden;
Want zijn weg is rein en niet besmet met politieke vlekken.

Elke van zijn slagen bezit een heilige kracht;
Hij spreekt op een toon die harten verzacht.

Zodra je de pre-eeuwige liefdesmystiek in je hart laat deponeren;
Zullen liefderijke kleuren je horizon decoreren.

U hebt een compleet land volledig veroverd o Licht!
Uw bezit is hetgeen waarin redding voor de mens ligt.

Met mirakelen wordt u beaamd door de Edele Qur'an.
O eminente winner van harten blijf aldoor voortgaan.

We lezen menig spektakel in uw levensverhalen;
Doof nimmer en beschijn de aarde als zonnestralen.

U vertegenwoordigt het zonnestelsel op een wijze ongehoord;
In volle vaart raast u door de ruimte al voort.

Gelovige generaties zullen in uw voetsporen treden;
Aanstaande jaren en eeuwen zullen zij uw doel blijven nastreven.

Terwijl uw flitsende strategieën geschiedenis schreven;
Hebben u en uw nakomelingen de miljoenen overstegen.

Ik word geleid naar een mystieke wereld vanuit de in mijn ziel geopende poorten;
Mijn pen is niet bij machte om mijn liefde middels poëzie te verwoorden.

Ali Ulvi